Ч. 38. Четвер 19 лютого (3 марта) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Росийско-японьска війна.

Ситуация в Порт Артурі стала мабуть дуже грізна, коли ґенерал Штессель — як о тім доносить урядова росийска аґентия телеґрафічна — видав під датою 28 лютого слідуючий дневний приказ: „Пригадую всім, покликаним до оборони кріпости фортів і людности, що Японці уважають то собі за діло чести, щоби заняти П рт Артур. Щоби заатакувати кріпость, Японці будуть старати ся висісти на беріг і нападуть на Порт Артур, а що найменше збурять зелізницю. Однак неприятель помиляє ся, коли так думає а войско і жителї повинні памятати, що борба буде вести ся до посліда, бо я не дам ніколи приказу до уступленя. Взиваю длятого всіх, щоби памятали добре, що може бути лиш борба на житє і смерть. Хто хотів би без борби видобути ся, пропаде. Та й нема иншого виходу; з трох сторін окружає нас море а з четвертої наставив ся ворог. Не позістає нам нічого иншого, як лиш боротися або згинути."

Нема також і сумніву, що Японці завзяли ся на Порт Артур і видко, хотять конче дістати его в свої руки. Яка з тим вяже ся їх дальша акция, годі поки що зрозуміти. Доси можна було припускати, що Японці хотять лиш зробити нешкідливою росийску фльоту, що стоїть в Порт Артурі, щоби тим лекше могли в инших сторонах висаджувати на беріг своє войско; тимчасом показує ся, що они наважили ся на Порт Артур. Ґен. Штессель здаєсь не без причини каже в своїй відозві, що з четвертої сторони наставив ся ворог. Видко з того, що Японці або вже станули на цілеччині, або так вже приготовились до того, що готові станути під Порт Артуром і на цілеччині. Характеристична в сім напрямі єсть вість, що по новім атаку японьської фльоти на Порт Артур дня 29 лютого росийска артилерия з кріпости вирушила до Голубиного заливу, званого Піґеон, з чого виходило би, що росийска залога боїть ся нападу з тої сторони.

Коли би потвердила ся вість з 29 лютого, то показалось би, що росийска фльота потерпіла знов сильний удар. З трох кружляків росийских, що доси брали найбільше участь в борбах на мори, два вже страчені: „Аскольд" затонув а „Новик" єсть дуже ушкоджений. Мимо тих неудач фльоти в Росиї хоч і настало трохи пригноблене, верховодні круги не стратили все ще надії на остаточну побіду, але, о скілько вже тепер можна зміркувати, лагодять ся до довгої війни. Виїзд поселенців на Сибір здержано, а тим селянам, що мали до двох літ обняти визначені для них ґрунти, продовжено речинець на час неозначений.

Загальний погляд в Росиї на сю війну єсть такий, що она без хісна для Росиї, бо на всякий случай економічний стан держави потерпить дуже і ніяка хоч би й як сьвітла побіда не піддвигне его. Середний, образований стан в Росиї рад би, щоби Росиї прийшла в поміч европейска коалиция, тридержавний союз і Франция, та й суть того переконаня, що симпатиї цілої Европи з виїмкою одної Анґлії хилять ся на сторону Росиї а то зі взгляду на небезпечність жовтої раси для Европи. Ба суть і такі, котрі кажуть, що великі і наглі побіди росийскої армії були би навіть небезпечні для Росиї, а то длятого, що велике одушевлене могло би нарід зробити зухвалим і так вплинути шкідливо на внутрішні відносини. Росийскі революционери нарікають знов на війну і кажуть, що она убє всї дотеперішні змаганя до поступу. Вже й тепер видко, що вся росийска суспільність занята лиш війною а всі иньші справи не мають для неї ваги.

Войскові круги, розуміє ся, глядять на цілий рух военний лиш зі становища войскового і суть певні побіди. Однакож концентрация росийского войска відбуває ся дуже поволи. Сибірска зелізниця не може більше перевозити на день як 5000 мужа а перевіз 100.000 мужа тревае 20 днів а до того ще треба аж до Мукдена їхати 21 днів. Транспорт розпочав ся яких 10 днів тому назад і так манджурска

23)

Слїди їздця.

(Повість з анґлійского).

(Дальше).

— Хочу ій ощадити того болю, о скілько то можна — сказав сер Еверард.

— Як! А коли би Норберт умер! — відповіла Францїска дрожачим голосом.

— Надію ся, що она в тім сумнім случаю зуміла би заволодіти собою. Хочу з вами, леді Францїско, поговорити отверто; я бажав би собі, аби ви були приятелькою моєї бідної дитини.

— Я все чула для неї прихильність, але она держала ся з далека. Може бути, що тому винен був Норберт.

— Пан Блек не буде мати ніякого впливу на житє моєї дочки. Заручини зірвані на моє бажанє.

На лици Францїски появила ся легка блїдість.

— Ви зробите обоє нещастними. Тепер знаю, чому Норберт занедужав. Лікарі кажуть, що недуга має свою причину від душевного зворушеня.

— Мені дуже прикро, що Норберт занедужав; але я приписую то скорше напруженю і заходам его при виборчій борбі. Валлї, хоч як чутлива, перетерпіла розлуку з ним цілком спокійно. Але коли би почула про его недугу і погадала, що причиною еі єсть зірване заручин, то еі душевний спокій був би поважно загрожений, і іменно того хочу я уникнути. Леді Францїско, я числю на вашу великодушність. Я приїхав сюди, аби вас просити, щоби ви мені помогли вилічити хоре серце дочки, охоронити его перед новими ранами. Прийдїте до Шпрінґфільду; — станьте їй приятелькою, доки не перейде та чорна хмара. Я зроблю всьо, що буде в моїх силах, аби вам у нас не прикрило ся. Коли хочете взяти з собою панну Мольтон, буде і мені і Валлї дуже мило гостити еі у нас.

Францїска трохи здивувала ся над предложенєм сер Еверарда. Але она все его любила і поважала. Єго бажанє, щоби она стала товаришкою его дочки, уважала она почестию для себе.

— Ви дивуєте мене, сер Еверарде — боронила ся. — Валлї майже у всім перевисшає мене. Она така учена і очитана. А я майже нічого не знаю. Найбільшою моєю приємностию суть зьвірята і житє на свободі; она любить книжки, свій фортепян і самотність свого мешканя. Яка я для неї товаришка?

— Іменно та противність ваших вдач зроблять і вам і їй добре. Коли она зуміє займити вас своїми книжками, то ваші вроджені спосібности скоро поможуть вам доповнити то, що занедбали, а здоровлє і настрій Валлї лиш зискає від того, коли буде з вами обертати ся в зьвірячім сьвіті і в природі. Она так само як я має наклін до задумчивости. Я не можу тут нічого змінити, бо терплю. Але ви можете еі розвеселити. Можете еі научити, аби глядїла в будучність а забула на минувшину.

— Чи ви справді хочете, аби я взяла ся до того? — спитала Францїска.

— З щирого серця.

— То я сейчас їду до Шпрінґфільду; ще нині, коли хочете.

— Чим скорше, тим лїпше.

— Очевидно мусять на то позволити тато і панна Мольтон.

— Не берете з собою панни Мольтон?

— Нї. Она вправді для мене дуже дорога, але лїпше, коли остане дома і буде доглядати свого „шейка."

— Чи то ґраф?

— Так. Я і Бевіль називаємо его звичайно шейком. Ходить зі мною, поглядаємо его. Він рідко коли опирає ся моім бажаням — отже то лиш про око, що я попрошу его о дозвіл, але я все прошу. Показую, що шаную повагу вітця. — Ано — пси до дому!

II.

„Чи він маячив?"

— Що? Хочете забрати мені мою Фанні? То погано! Хто буде грати зі мною білярд? — скрикнув ґрав Блекмарден, котрого сер Еверард і Францїска найшли в поли, де він приглядав ся, як оре паровий плуг, позичений єму одним чиншівником. — Єї буде мені бракувати; але зміна воздуха може їй лиш вийти на добре. Блекмарден то нудна діра для молодої

армія буде до 40 днів готова — але до оборони, бо до стратеґічного маршу треба буде ще неодно приготовити. Слабою стороною російского войска єсть то, що оно ще й нині як давними часами спускає ся „на баґнети“ і готове особливо до Японців брати ся на баґнети, тим більше, що Росияни уважають Японців за щось низшого, за людий, котрих треба бити як псів. Велика зручність Японців в стріляню могла би Росиянам так само допечи, як допекли Бури Анґлійцям. Але найбільшу надію, не лиш войско, але й цивільні покладають на теперішного головного команданта сухопутної армії, бувшого міністра Куропаткіна. Про Алексієва вже тепер ніхто й не говорить; він в публичнім мнїню перестав грати ролю.

Новинки.

Львів дня 2-го марта 1904.

— **Кваліфікацийні іспити на катехитів** виділових шкіл, устні і письменні, відбудуть ся 19 і 20 цьвітня. Сьвященики, що наміряють підчинити ся такому іспитови, мають через дотичного ординариятского шкільного комісаря найдальше до 30 марта внести просьбу о допущенє до іспиту. Обнимає він отсї предмети: Біблійна істория обох завітів; догматика (в обемі великого катехизма); літурґіка, істория Христової церкви з особлившим увзглядненем історії греко-кат. церкви; педаґоґія. Вимагає ся також знане обовязуючого пляну науки релїґії в народних і виділових школах та обовязуючих в тих школах приписів що-до релїґійних практик. — Кваліфікацийні іспити на катехитів ґімназий, реальних шкіл і учительских семинарий відбудуть ся в днях 19, 20 і 21 цьвітня. Сьвященики, що хотять підчинити ся тому іспитови, мають внести просьбу о допущенє до іспиту через дотичного ординариятского шкільного комісаря до митрополичого ординарияту найдальше до 30 марта. В просьбі треба навести рік і місцевість уродженя та рік висьвяченя, а також які посади мав кандитат в душпастирстві. Предмети іспиту: біблійна істория, християньско-кат. догматика, етика, істория Христової церкви, літурґіка, педаґоґія, начерк ексорти. Хто має іспит на катехита виділової школи і сповняє обовязки катехита, може бути увільненим від іспиту з біблїйної історії і педаґоґії.

— **В честь Тараса Шевченка** устроює руска молодїж II, III, IV і V-ої ґімназиї та I-ої і II-ої школи реальної у Львові концерт в сали „Народного Дому“ в суботу дня 5 с. м. і призначує чистий дохід на будову руского театру. Початок о год. 3 по полудни.

— **Народний театр** дасть в Стрию в пятницю дня 4 марта лише одно представленє. Відограна буде знаменита штука з відносин шкільних п. з. „Пан професор Хитрий“ комедия в 3 діях зладжена з німецкого (Flachsmann Erzieher) на руску сцену О. Левицким.

— **Філїя „Просьвіти“ в Стрию** устроює кождої суботи в місяци марті відчити в комнатах „Руского Касина“ призначені передовсім для місцевої і охрестної рускої інтеліґенциї за безплатним вступом. Дня 5 марта читати буде др. Евген Олесницкий на тему: „Київскі днї — враженя і рефлєксиї“; дня 12 марта проф. др. К. Студиньский на тему: „Гетман Мазепа в історії і в творах літератури“; дня 19 марта др. Ів. Франко на тему: „Розвій українскої лїрики від смерти Шевченка“. Відчит на день 26 марта буде оповіщений пізнїйше. Початок кождим разом о год. 7 вечером.

— **Тарасові роковини в Стрию.** Торжественний концерт в память 43 роковин смерти Тараса Шевченка відбуде ся в Стрию з причин від виділу „Стрийского Бояна“ независимих не дня 4 марта с. р., а в четвер дня 10 марта с. р. з отсею програмою: 1) Вступне слово виголосить др. Евген Олесницкий, 2) Лисенко-Шевченко: „Жалібний марш“, хори мішані і мужескі з сольом теноровим в супроводі фортепяна. 3) Лисенко-Франко: „Не забудь юних днів“, сольо тенорове, відсьпіває Вп. М. Волошин в супроводі фортепяна. 4) Декламация, виголосить Вп. п-па О. Вахнянин. 5) а) Лисенко-Шевченко: „Ой пїслала чоловіка“, сольо сопранове, відсьпіває Вп. М. Маєрова в супроводі фортепяна. 6) Січиньский-Шевченко: „Лїчу в неволи“, хори мішані і мужескі з сольом теноровим в супроводі фортепяна. 7) Лисенко-Шевченко: „Зацвила в долині червона калина“, дует на сопран і тенор, відсьпівають Вп. п. М. Маєрова і М. Волошин в супроводі фортепяна. 8) Топольницкий Шевченко: „Хустина“ хори мішані і мужескі з сольом сопрановим і теноровим в супроводі фортепяна. — Акомпаніямент обняв Вп. К. Ґертнер, а диригентуру Вп. о. Остап Нижанковский. Початок точно о 8 год. вечером в сали „Народного Дому“. — Від Виділу „Стрийского Бояна“.

— **З угорскої Руси.** Недавно помер в мукачівскій епархії Іван Сильвай, парох з Давидова, проживши 67 лїт. Покійний писав оповіданя і стихи під псевдонїмом „Уріїл Метеор“ і містив їх в угро-руских видавництвах. — Також недавно умерла в 88 році житя мати мукачівского епископа Юлія Фирцака, Тереса з Гаджеґів, вдова по колишнім архидіяконї в Угочи. — В Іршаві, в бережскій Верховинї, оснував ся „Верховиньский господарский народний банк“; головою банку є посол Євг. Барта а заступниками голови о. Іван Дудиньский парох кивяждский і о. Євг. Горзов парох кішфалюдский. — В Пагові, в Мармороширі, основалось консумцийне і позичкове товариство при помочи держави і вже почало свою діяльність; управителем крамниці є Русин Мих. Марканич. — Угорске міністерство рільництва платить нагороду за убите хижих зьвірів: за медведя 30 К, за рися і за вовка по 40 К, за дикого кота 30 К, за лисицю і куницю по 20 К.

— **Помер** Ромуальд Лишковский, емеритований старший радник львівского маґістрату, вчера по довшій недузї в 66-ім році житя. Покійний, взірцевий урядник, положив для міста Львова великі заслуги і тїшив ся загальною симпатиєю.

— **З Надвірнянщини:** Нова читальня „Просьвіти“ основалась 18 лютого н. ст 1904 в Тарновици лісній. По службі божій відправленій о. Сумиком з Волосова, о. Левицким з Фітькова і місцевим о. Петровским, народ численно зібрав ся в хатї новооснованої читальнї. Крім повисше згаданих сьвящеників на отвореню був також дехто із сьвітскої інтеліґенциї, міщан надвірняньских тай дещо селян із околиці. По заохочуючих і поучаючих промовах приступлено до самого отвореня читальнї. Вписало ся повисше 90 членів. Настрій був сьвяточний, а по лицях видно було заінтересованє. Піднести і в примір подати належить, що около 30 жінок вписало ся в члени.

— **З університету Франц-Йосифа в Чернівцях.** При виданім списї публичних викладів на лїтний піврік в тім університеті, що починають ся дня 1 марта, находить ся статистична табеля фреквенциї університету за зимовий піврік сего року шкільного. З неї довідуємось: На поодиноких факультетах було слухачів (взглядно слухачок): на богословскім 71 (3 надзвичайні), на правничім 386 (між тими 30 надзвич. і 1 госпітант), на фільософічнім 241 (80 надзв., 9 фармацевтів і 21 госпітантів). Жiнщин було в університеті 56, а з того лише 3 слухачки звичайні. Найбільше слухачів (взгляд-

---

дївчини, а Фанні не хотїла їхати до леді Лефінґрон. Она не любить льондоньского товариства. Хочеш їхати до Шпрінґфільду, Фанні?

— Я хотїла би поїхати на кілька днів до Валлї, особливо тепер, коли она в такім смутку — відповіла Франціска, тямлячи на попередну розмову з сер Еверардом.

— Добре, Фанні. Розвесели єї трохи. Я прийду там завтра рано і погляну за тобою. Але не держіть єї довго у себе, сер Еверарде. Она для мене старого єсть найбільшою потїхою.

— По парових плугах і ріжних пробах молотїльні, тату. Коли маю приїхати, сер Еверарде?

— Я бажав би, аби ви поїхали зараз зі мною.

— А Мольті пришле менї відтак річи. Добре, тату?

— Роби то, що все робиш. Іменно то, що хочеш.

— Добрий шейку! Будь здоров!

Обійняла вітця і відійшла з сер Еверардом.

Панна Мольтон дуже здивувала ся, коли єї товаришка вбігла до комнати і заповіла їй, що їде на кілька днів до Шпрінґфільду.

Леді Франціска і панна Андівіян були від двох лїт досить заприязнені, але під одним дахом не були разом ще нїколи довше як кілька годин.

— Ви і Бетсі спакуєте мій куфер, добре, люба? Ви знаєте лїпше як я, що там треба вложити? Я звичайно щось забуваю. Будьте здорові, мої любенькі і уважайте на тата і на саму себе.

Франціска вибігла з комнати, наложила на голову свій капелюх, обійняла і поцїлувала стару ґувернантку і вскочила легко до повоза.

— Їду нині як велика пані — відозвала ся до сер Еверарда. — Тато нїколи не їздить такими паньскими повозами. Має лиш скрипдячий візок і великий повіз, котрими їздили ще прадїди — з жовтими віконними рамами і подушками, які вже давно погризли молї. Той повіз, о скілько я знаю, єсть улюбленим місцем кохнхіньских курий тата; они там по найбільшій части несуть ся.

Она крадькома поглянула на свого мовчаливого товариша і трохи засоромила ся задля своєї балакливости. Яке то було поважне, строге лице — як добре уміло оно укривати всї болї і радости своєї душі! То лице незвичайно цїкавило молоду дївчину.

Валлї зрадувала ся, коли побачила Франціску в Шпрінґфільдї, але прийняла єї радо і вічливо. Що отець вибрав їй саме леді Франціску на товаришку, було їй не конче мило; не длятого, щоби мала що закинути тій особі, лише що жила з тим пересьвідченєм, що Норберт займав ся колись Франціскою і що то чувство може з часом стати горячїйшим.

Сер Еверард лишив обі дївчини самі. Они сїли побіч себе і Франціска глядїла на блїде лице Валлї.

— Ти не така весела як звичайно, люба Валлї.

— Не маю причини бути веселою. Тато чей сказав тобі, що ми з Норбертом зірвали.

— То було для мене несподїванкою.

— Дивує мене — сказала Валлї.

— Так! Длячогож оно не мало бути для мене несподїванкою?

Валлї поглянула на Франціску.

— Чи ти справдї не знаєш, чому тато бажав зірваня?

— Що ти говориш, Валлї? Чи може тобі хто сказав, що Норберт був тобі невірним?

— Нї, не то — відповіла Валлї. — Але може бути, що він міг прийти з часом до пересьвідченя, що помиляв ся і що чувство, яке він уважав за любов, було лише перeминаюче, а єго серце в дїйстности клонить ся в инший бік.

— Ти чей не гадаєш, що оно клонило ся коли до мене — сказала Франціска отверто.

— Я гадала, що так.

— То помиляєш ся! І ти задля тої дурної причини зірвала з ним?

— Нї. То було бажанє мого вітця. Він не подав менї нїякої причини, але менї видавало ся, немов би він гадав, що Норберт має більше привязаня до тебе як до мене.

— Ти послушна дочка — сказала Франціска трохи легковажно.

— Мій отець був менї від мого семого року житя всїм на земли.

— То ти не повинна була заручати ся ся з Норбертом — сказала Фанні отверто, але відтак подобріла і почала єї потїшати.

— Люба Валлї, я не длятого приїхала сюди, аби тебе ганьбити, лише аби тебе потїшити. Але то найлїпше, коли знаємо, о чім говоримо. Яка гадка! Чи маю менї бідну бути завидстною! Чи ти не знаєш, що Норберт глядів на мене все з чувством тої переваги, як братя глядять на сестри? Всї мої привички і приємности єму противні. Він ненавидить дївчат, що їздять кінно і полюють. Помимо того я не сумніваю ся, що ти зробила добре, коли послухала вітця. Я знаю, що час злагодить твій біль задля того зірваня.

— Менї здасть ся, що я нїколи не буду менше терпіти як тепер — сказала Валлї з пересьвідченєм.

— Пожди; вір менї, я маю досьвід Жін-

но слухачок) було родом з Буковини, бо 515, з Галичини було 117, з инших австрийских країв було по одному або по кількох, з Угорщини и Семигорода було 16, з Румунії 12, з Босни і Туреччини по 5, з Росиї 4, з Болгариї 8. Після розговорної мови було: 377 Німців, 179 Румунів, 63 Русинів, 42 Поляків, 3 Чехи, 10 Сербів, 14 Росиян, 7 Болгар і 2 Вірмени. Після віри було: 284 Жидів, 220 православних, 107 римо кат., 51 греко-кат., 29 евангеликів, 5 вірмено-кат. і 1 безвіроісповідний.

— **Найдені старинности.** В Італії стала ся тепер подія, яка кидає дуже характеристичне сьвітло на те, що не досить мати якусь цінну річ, але ще и треба єї відповідно цінити, а то покине ся єї за безцін. Ось в прастарій могилї етруский коло Нореї (в Італії) найшов один італїяньский селянин величаву біґу (віз). Находник продав єї потайно якомусь фабрикантови самоїздів за 800 лїрів (1 лїра = 1 К) вдоволений, що зробив добрий інтерес. Фабрикант однако розглянувши куплений архаїчний віз, зрозумів, що зробить на нїм ще лїпший інтерес і потайки продав его до Нового Йорку, але вже за 250.000 лїрів. Біґа єсть покрита плоскорізьбами грецкого виробу і походить з VI-го чи VII-го столїтя пер. Х. Потайки продавано єї до Америки тому, бо італїяньске правительство не дозволяє вивозити своїх старинностий за границю. Цїла справа вийшла на сьвітло денне лиш при такій нагоді, що одно американьске видавництво наукове помістило опись того вартного викопалища. В тій справі промовляв тепер в італїяньскім парляменті археольоґ Барнабі, але то вже Італії проданого воза не верне.

Господарство, промисл і торговля

— **Цїна збіжа** у Львові дня 1 марта: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·70 до 8·90; жито 6·50 до 6·80; овес 5·50 до 5·80; ячмінь пашний 5·25 до 5·50; ячмінь броварний 5·50 до 6·—; ріпак 9·50 до 9·75; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 7·50 до 11·—; вика 5·30 до 5·75; бобик 5·50 до 5·57; гречка —·— до —·—; кукурудза стара 6·30 до 6·50; хміль за 56 кільо 220·— до 250·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 65·— до 80·—; конюшина шведска 60·— до 80·—; тимотка 22·— до 28·—.

Телеґрами.

Праґа 2 марта. На засїданю екзекутивного комітету молодочеської партиї відчитано письмо Скарди, в котрім він заперечує о своїй резиґнациї з предсїдательства в тім комітеті.

Букарешт 2 марта. Румуньска аґентия доносить: Консервативні часописи доносять заєдно о якійсь мобілїзациї румуньскої армії. Донесеня тоті суть безосновні, бо розходить ся тут лиш о звичайні в сїй порі асентирунки, зміни ґарнізонів і урльопи.

Наґасакі 2 марта. До Сасего привезено вчера 7 ранених машиністів, виратованих із затоплених під Порт Артуром брандерів. Они оповідають, що їх затоплено за помочию електрики, котра пущена з торпедовців, що плили позаду, викликала вибух.

Берлин 2 марта. „Lokalanzeiger" доносить з Чіфу, що послідні атаки японьскої фльоти наробили дуже значної шкоди.

Іркутск 2 марта. Вчера о 11 год. перед полуднем в присутности міністра Хилкова переїхав через лїд на Байкальскім озері перший поїзд зложений з 25 ваґонів.

Петербурґ 2 марта. Японцї обсадили і укріпили місцевість Ічійоанґ на Кореї. Російскі віддїли суть в сторонах коло тої місцевости. Корейцї не охотно дають Росиянам поясненя о рухах японьского войска. Хінцї скріпляють свої войска в Лїнуче.

Білґрад 2 марта. Підполковника Борисл. Ґруїча усунено зі становища ординансового офіцира короля і полишено до диспозициї міністра війни. (Ґруїч належав до головних заговірників).

Льондон 2 марта. Daily Mail доносить з Гакодате, що від четверга розпочали Японцї блькаду Владивостока і що замкнена там ескадра російска не може видобути ся на широке море.

Париж 2 марта. „Matin" доносить з Харбіна під датою 29 лютого: В північній Кореї прийшло до стички межи полком козаків а віддїлом японьскої кавалериї. Росияни змусили Японцїв до втечі і забрали (?) їм конї. (Японцї втікали хиба пішки).

ки мають чудесну вдачу переносити такі терпіня.

— Звідки ти то знаєш?

— Ти така розумна і хоробра. Оповіджмені о тім — просила Валлї.

— Нї, нї. То була величезна дурниця. Лїпше, як промовчу. Впрочім та рана ще на стілько не загоїла ся, аби я могла неосторожно рушати єї. Говорім о чім иншім.

Валлї нїколи не мала приятельки нї товишки. Єї одиноким приятелем і дорадником був єї отець. Перший раз в житю побачила, що дївоча приязнь може мати для неї дещо приємного.

Пополудни предложила Валлї проїздку, однако Францїска уміла тому перешкодити. Коли би їхали через село, могли легко стрітити або лїкаря, пана Джоба, або пастора, котрі би складали їй висловы жалю з причин недуги судженого. Видавало ся найлїпшим остати в Шпрінґфільдї, де людям було остро заборонено мовчати о тім в присутности молодої пані.

Взагалї Францїска уникала розмови з Валлю про Норберта.

— Чи ти часто бачила его, як ми були за границею? — спитала раз Валлї, не називаючи Норберта по імени.

— Дуже рідко. Він був дуже занятий виборами — відповіла Францїска скоро; бояла ся іменно, аби Валлї не спитала єї про настрій і здоровлє Норберта. — Я гадаю, що було би лїпше, як би ми не говорили о нїм. Пощо відсьвіжувати заєдно твій біль. Заграй менї що, Валлї.

— Заграю, аби о нїм думати — відповіла тихо нещаслива дївчина.

Грала якусь сумну мельодию, а між тим Францїска, сидячи коло комина, задумала ся і сама себе питала, яка могла бути причина, що сер Еверард так нагле зірвав зносини обох молодих людий, на які від року позволив? Цїле его поведенє видавало ся немилосердним і примховатим.

— А мимо того не можу назвати его таким — гадала. Їй нагадала ся краса того мужеского лиця, в котрім дармо силувала ся читати.

На всякий спосіб мусить то бути благородне серце, коли уміло доховати вірности женї, що вже двайцять лїт як умерла. Кілько мужчин на місци сер Еверарда було би поженило ся вже по однім або двох роках до смерти жени!

Валлї грала годину або й довше, відтак обі дївчата оділи ся і вийшли до парку. День був соняшний і лагідний, вид з тераси дуже милий. Ходили якийсь час розмавляючи і мали вже вертати до дому, коли Валлї побачила, що хтось іде алеєю від воріт.

— То панна Гардман — скрикнула. — Дивно, она сама!

— Не приймай єї — сказала Францїска скоро. — Сер Еверард гнївав би ся.

— Чого! Я єї прийму. Она люба дївчина. І оповість менї дещо про Норберта і тїтку Дору. Про мою тїточку, бо я так єї називаю. Ах, що она собі о мнї гадає! Певне думає, що я вирекла ся Норберта з легким серцем. Я навіть Лїсї Гердман бою ся.

— То іди скоро до дому, а я сама поговорю з нею. Она зрозуміє, що ти не хочеш бачити нїкого з Тенґлї Манор.

— Нї, нї за що в сьвітї не хотїла-б я бути для неї невічливою.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1903 після середно-европ. часу.

посп. відходить	особ.	Зі Львова
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мукачa, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6 40	„ Лавочного, Мукачa, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рава рускої
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івоничa
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що неділї)

посп. приходить	особ	До Львова
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5 40	„ Черновець, Жидачева
		Ніч
	10·—	З Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша Борислава

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 клгр. **лиш 6 корон** franco. Вода медова найлїпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о меді варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. **Іванчани.**

Аптика в Королївцї

поручає

В. АЛЄРГАНДА
АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зїля ті, витворювані з найпільнїйших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зїля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зїль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пе ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові,
Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тілько обезпечені тревало в „Днїстрі“ від огню. Членьский удїл 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати позички на 6 ½ % за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 лїт.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купнї землї нехай купуючі звертають ся за позичками до „Днїстра“.

ВКЛАДКИ щадничі приймає товариство на 4 прц.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від удїлів а часть зиску призначує ся на добродїйні цїли; дотепер удїлено на церкви, бурси, школи і т. и. 16.385 К.

Стан 31 грудня 1903:

Вкладки	**1,444.589 К**	**Позички**	**1,330.822 К**
Удїли	**109.835 К**	**Цїнні папери льокованї в банках і на рахунках біж.**	**280.681 К**
Фонди резервові	**21.318 К**		

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може приймати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).